

Regeringens proposition

1984/85: 64

om ändringar i energibeskattningen;

beslutad den 18 oktober 1984.

Regeringen föreslår riksdagen att antaga de förslag som har upptagits i bifogade utdrag av regeringsprotokoll.

På regeringens vägnar

OLOF PALME

KJELL-OLOF FELDT

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen läggs fram förslag om en skatt på naturgas och all gasol. Förslaget innebär att skatten på naturgas blir 308 kr. per 1 000 m³ och att skatten på den gasol som används för annat än motordrift och stadsgasframställning blir 70 kr. per ton. Skatten på motorgasol skall vara oförändrad.

Skatten på kol föreslås höjd till 140 kr. per ton.

I propositionen behandlas dessutom vissa andra ändringar av teknisk natur i energibeskattningen och ett förslag till ett återbetalningssystem för skatt på bensin m.m. som förbrukas av utländsk diplomatisk personal.

Ändringarna föreslås i huvudsak träda i kraft den 1 januari 1985.

1 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1961:372) om bensinskatt

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1961:372) om bensinskatt¹ dels att 1 och 2 §§ samt 7 § 1 mom. skall ha nedan angivna lydelse, dels att i lagen skall införas en ny paragraf, 6 §, av nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Till staten skall enligt bestämmelserna i denna lag erläggas särskild skatt (bensinskatt) för

a) bensen, utom kemiskt ren bensen, och andra motorbränslen, som innehåller minst 70 viktprocent bensen (ur tulltaxenummer 27.10);

b) metylalkohol (metanol), etylalkohol (etanol) och högre alkoholer samt andra än under a) avsedda blandningar, som innehåller sådan alkohol (ur tulltaxenummer 22.08, 29.04 och 38.19), allt under förutsättning att varorna är avsedda för användning till motordrift (motoralkohol); *samt*

c) *gasol, varmed avses varor som helt eller till huvudsaklig del består av petroleumgaser eller andra gasformiga kolväten och som har kondenserats till vätska (ur tulltaxenummer 27.11 och 38.19).*

Skatt skall dock inte utgå för mineraloljeprodukter, som införs till landet för att vid oljeraffinaderier användas uteslutande som råvara vid tillverkning av bensen. Skatt skall inte heller utgå för bensen, som är avsedd för annat ändamål än motordrift, eller för motoralkohol, när varorna tillhandahålls i särskilda förpackningar om högst en liter. *Vidare skall skatt inte utgå för gasol som med hänsyn till försäljningsform, kvantitet eller förpackning har karaktär av butiksvara.*

*Föreslagna lydelse*1 §²

Till staten skall enligt bestämmelserna i denna lag erläggas särskild skatt (bensinskatt) för

a) bensen, utom kemiskt ren bensen, och andra motorbränslen, som innehåller minst 70 viktprocent bensen (ur tulltaxenummer 27.10); *samt*

b) metylalkohol (metanol), etylalkohol (etanol) och högre alkoholer samt andra än under a) avsedda blandningar, som innehåller sådan alkohol (ur tulltaxenummer 22.08, 29.04 och 38.19), allt under förutsättning att varorna är avsedda för användning till motordrift (motoralkohol);

Skatt skall dock inte utgå för mineraloljeprodukter, som införs till landet för att vid oljeraffinaderier användas uteslutande som råvara vid tillverkning av bensen. Skatt skall inte heller utgå för bensen, som är avsedd för annat ändamål än motordrift, eller för motoralkohol, när varorna tillhandahålls i särskilda förpackningar om högst en liter.

¹ Lagen omtryckt 1975:274.

Senaste lydelse av lagens rubrik 1975:274.

² Senaste lydelse 1983:118.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Bestämmelserna i denna lag om bensin gäller, om annat inte sägs, samtliga de varuslag som är skattepliktiga enligt första stycket.

2 §³

Skatt utgår med 1 krona 43 öre per liter, om annat inte sägs i andra eller tredje stycket.

För metanol, etanol och högre alkoholer utgår skatten med 46 öre per liter. Ingår sådan alkohol i en blandning som avses i 1 § första stycket a) eller b) utgår skatten för den inblandade alkoholen med 46 öre per liter och med 1 krona 43 öre per liter för blandningen i övrigt.

För *gasol* utgår skatten med 39 öre per liter.

Skatt utgår med 1 krona 77 öre per liter, om annat inte sägs i andra eller tredje stycket.

För metanol, etanol och högre alkoholer utgår skatten med 80 öre per liter. Ingår sådan alkohol i en blandning som avses i 1 § första stycket a) eller b) utgår skatten för den inblandade alkoholen med 80 öre per liter och med 1 krona 77 öre per liter för blandningen i övrigt.

För *bensin som används för framställning av stadsgas* utgår skatten med 1,6 öre per liter.

Skatten beräknas efter varans fakturerade volym. I denna skall dock inte inräknas smörjolja som har tillsatts bensin för motordrift. Kan skatten inte beräknas på sådant sätt eller sker faktureringen inte enligt vedertagna grunder, får beskattningsmyndigheten fastställa grunder för beräkning av volymen.

6 §⁴

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får medge återbetalning av skatt på bensin som förvärvas av utländsk beskickning eller diplomatisk företrädare vid sådan beskickning eller av lönat konsulat eller lönad konsul eller av internationell organisation eller personer knutna till organisationen.

7 §

7 § 1 mom.⁵ I deklaration får avdrag göras för skatt på bensin, som har a) förvärvats för återförsäljning eller förbrukning i egen rörelse och för vilken skattskyldighet tidigare inträtt,

b) återtagits i samband med återgång av köp,

c) förbrukats eller försålts för förbrukning för framdrivande av tåg eller fordon å järnväg,

d) förbrukats eller försålts för förbrukning i luftfartyg, när det inte används för fritidsändamål eller annat privat ändamål,

e) förbrukats eller försålts för förbrukning, i samband med fabriksmässig

³ Senaste lydelse 1984:187.

⁴ Förutvarande 6 § upphävd genom 1984:166.

⁵ Senaste lydelse 1984:166.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

tillverkning av motorer, för avprovning av motorer å provbädd eller å annan dylik anordning utan att transportmedel därvid framföres,

f) förbrukats eller försålts för förbrukning för annat tekniskt ändamål än motordrift, om annat inte framgår av andra stycket,

g) av den skattskyldige eller för hans räkning utförts ur riket eller förts till svensk frihamn för annat ändamål än att förbrukas där,

h) försålts med förlust för den skattskyldige, i den mån förlusten hänför sig till bristande betalning från köpare,

i) förbrukats eller försålts för förbrukning vid produktion av skattepliktig elektrisk kraft.

Avdrag enligt första stycket f) får inte göras för skatt på

1. bensin som har använts för framställning av vara som är lämpad eller avsedd för motordrift,

2. bensin som avses i 1 § första stycket a) och som är avsedd för annat ändamål än motordrift, eller motoralkohol, när varan har förpackats eller försålts för att förpackas i särskild förpackning om högst en liter,

3. *gasol som med hänsyn till försäljningsform, kvantitet eller förpackning har karaktär av butiksvara.*

Har skattskyldighet inträtt för en vara som avses i andra stycket 2 eller 3 får avdrag ändå göras enligt första stycket f).

Avdrag enligt första stycket h) får göras med belopp som svarar mot så stor del av skatten som förlusten visas utgöra av varans försäljningspris. Har sådant avdrag gjorts och inflyter därefter betalning skall redovisning åter lämnas för skatten på de varor som betalningen avser.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1985. Bestämmelserna i 6 § tillämpas dock inte för tid före den 1 juli 1985.

Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tid före ikraftträdandet.

Avdrag enligt första stycket f) får inte göras för skatt på

1. bensin som har använts för framställning av vara som är lämpad eller avsedd för motordrift,

2. bensin som avses i 1 § första stycket a) och som är avsedd för annat ändamål än motordrift, eller motoralkohol, när varan har förpackats eller försålts för att förpackas i särskild förpackning om högst en liter.

3. *bensin som används för framställning av stadsgas.*

Har skattskyldighet inträtt för en vara som avses i andra stycket 2 får avdrag ändå göras enligt första stycket f).

2 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1957:262) om allmän energiskatt

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1957:262) om allmän energiskatt¹

dels att 4 och 5 §§ skall upphöra att gälla,
dels att rubriken närmast före 4 § skall utgå,
dels att 1, 6, 8, 10 och 24 §§ samt bilaga 1 till lagen skall ha nedan angivna lydelse.

dels att rubrikerna närmast före 6 § skall ersättas av en rubrik av nedan angivna lydelse,

dels att rubriken närmast före 11 § skall lyda "Elektrisk kraft",

dels att rubriken närmast före 18 § skall sättas närmast före 24 § och ha nedan angivna lydelse.

dels att i lagen skall införas två nya paragrafer, 2 a och 27 §§, av nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

Allmän energiskatt skall i *enlighet med bestämmelserna i denna lag till staten erläggas för*

a) bensin och gasol,
 b) bränsle, som angives i en vid denna lag fogad förteckning, och
 c) elektrisk kraft.

Allmän energiskatt skall *betalas till staten enligt denna lag för bränslen som anges i bilaga 1 till denna lag och för elektrisk kraft.*

2 a §

Skatt utgår inte för

a) inhemskt framställd metan,
 b) naturgas, som bortgår till följd av förluster vid transport eller omformning hos producent eller distributör,
 c) stadsgas,
 d) gasol, som med hänsyn till försäljningsform, kvantitet eller förpackning har karaktär av butiksvara.

Om andra bränslen än bensin och gasol samt om elektrisk kraft

Om bränslen

A. Andra bränslen än bensin och gasol

6 §

Skattskyldig är

1. den som inom landet producerar skattepliktigt *flytande* bränsle

Skattskyldig är

1. den som inom landet producerar skattepliktigt bränsle eller

¹ Lagen omtryckt 1984:154.

Senaste lydelse av lagens rubrik 1975:272.

Nuvarande lydelse

eller förbrukar sådant bränsle för framställning av därmed likvärdig vara,

2. den som har registrerats enligt 7 § andra stycket som återförsäljare eller förbrukare av skattepliktigt bränsle,

3. den som för annat ändamål än som avses i 24 § återförsäljer eller förbrukar bränsle, som förvärvats utan skatt eller med nedsatt skatt mot försäkran enligt 26 §.

Föreslagen lydelse

förbrukar sådant bränsle för framställning av därmed likvärdig vara,

2. den som har registrerats enligt 7 § andra stycket som återförsäljare eller förbrukare av skattepliktigt bränsle,

3. den som för annat ändamål än som avses i 24 § återförsäljer eller förbrukar bränsle, som förvärvats utan skatt eller med nedsatt skatt mot försäkran enligt 26 §,

4. den som förvärvat gasol för annan användning än motordrift men som använder gasolen för motordrift.

Den för vars räkning skattepliktig naturgas införs till landet anses som producent.

8 §

Skattskyldigheten inträder

1. för den som är skattskyldig enligt 6 § 1 eller 2, då bränsle av honom levereras till köpare som inte är registrerad, eller till eget försäljningsställe för detaljförsäljning som inte utgörs av depå eller tas i anspråk för annat ändamål än försäljning,

2. för den som är skattskyldig enligt 6 § 3, då bränslet levereras till köpare eller tas i anspråk för annat ändamål än försäljning, och

3. för den som upphör att vara registrerad enligt 7 §, när registreringen upphör, varvid skattskyldigheten omfattar det bränsle som då ingår i hans lager.

Om skattepliktigt bränsle förs in i landet av annan än den som är registrerad skall skatten betalas till tullmyndigheten. Därvid gäller tullagen (1973:670) och 9 kap. 4 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Skattskyldigheten inträder

1. för den som är skattskyldig enligt 6 § första stycket 1 eller 2, då bränsle av honom levereras till köpare som inte är registrerad, eller till eget försäljningsställe för detaljförsäljning som inte utgörs av depå eller tas i anspråk för annat ändamål än försäljning,

2. för den som är skattskyldig enligt 6 § första stycket 3, då bränslet levereras till köpare eller tas i anspråk för annat ändamål än försäljning,

3. för den som är skattskyldig enligt 6 § första stycket 4, då bränslet tas i anspråk för motordrift, och

4. för den som upphör att vara registrerad enligt 7 §, när registreringen upphör, varvid skattskyldigheten omfattar det bränsle som då ingår i hans lager.

10 §

Skatten utgår med i förteckningen angivet belopp för vikt- eller volymenhet.

Skatten utgår med i bilaga I angivet belopp för vikt- eller volymenhet. I fall som avses i 8 § första

Nuvarande lydelse

Det ankommer på riksskatteverket att i fråga om fasta bränslen fastställa skattesatser för hektoliter som svarar mot de i förteckningen angivna skattesatserna för ton.

C. Uppbörd och kontroll

24 §

I deklaration som avser *andra* bränslen än *bensin och gasol* får avdrag göras för skatt på bränsle som

a) i beskattat skick förvärvats för återförsäljning eller förbrukning i egen rörelse,

b) återtagits i samband med återgång av köp,

c) förbrukats av eller försålts till kommunikationsföretag för bandrift eller därmed likartat ändamål,

d) förbrukats eller försålts för förbrukning i luftfartyg eller i fartyg, när luftfartyget eller fartyget inte används för fritidsändamål eller annat privat ändamål,

e) av den skattskyldige eller för hans räkning utförts ur riket eller förts till svensk frihamn för annat ändamål än att förbrukas där,

f) förbrukats eller försålts för förbrukning för annat ändamål än energialstring eller förbrukning, i samband med fabriksmässig tillverkning av motorer, för avprovning av motorer å provbädd eller å annan dylik anordning utan att transportmedel därvid framföres,

g) förbrukats för framställning av bensin eller i *förteckningen* angivet bränsle eller för produktion av annan skattepliktig elektrisk kraft än sådan som avses i 25 § första stycket d),

h) försålts med förlust för den skattskyldige, i den mån förlusten hänförs sig till bristande betalning från köpare.

Avdrag får även göras för kolbränslen som förbrukats eller för-

Föreslagen lydelse

stycket 3 utgår dock skatten med ett belopp som motsvarar skillnaden mellan skatt på gasol för motordrift och annan gasol.

Uppbörd och kontroll

I deklaration som avser bränslen får avdrag göras för skatt på bränsle som

a) i beskattat skick förvärvats för återförsäljning eller förbrukning i egen rörelse,

b) återtagits i samband med återgång av köp,

c) förbrukats av eller försålts till kommunikationsföretag för bandrift eller därmed likartat ändamål,

d) förbrukats eller försålts för förbrukning i luftfartyg eller i fartyg, när luftfartyget eller fartyget inte används för fritidsändamål eller annat privat ändamål,

e) av den skattskyldige eller för hans räkning utförts ur riket eller förts till svensk frihamn för annat ändamål än att förbrukas där,

f) förbrukats eller försålts för förbrukning för annat ändamål än energialstring eller förbrukning, i samband med fabriksmässig tillverkning av motorer, för avprovning av motorer å provbädd eller å annan dylik anordning utan att transportmedel därvid framföres,

g) förbrukats för framställning av bensin eller i *bilaga 1* angivet bränsle eller för produktion av annan skattepliktig elektrisk kraft än sådan som avses i 25 § första stycket d),

h) försålts med förlust för den skattskyldige, i den mån förlusten hänförs sig till bristande betalning från köpare.

Avdrag får, *i den mån avdrag inte har gjorts enligt första stycket*

Nuvarande lydelse

sålts för förbrukning i metallurgiska processer, i den mån avdrag inte har gjorts enligt första stycket f).

Föreslagen lydelse

f), även göras för kolbränslen som förbrukats eller försålts för förbrukning i metallurgiska processer, vari även skall anses ingå den gas- och värmeproduktion som sker till följd av sådana processer.

Avdrag enligt första stycket h) får göras med belopp som svarar mot så stor del av skatten som förlusten visas utgöra av varans försäljningspris. Har sådant avdrag gjorts och inflyter därefter betalning skall redovisning åter lämnas för skatten på det bränsle som betalningen avser.

27 §²

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får medge återbetalning av skatt på bränsle som förvärvas av utländsk beskickning eller diplomatisk företrädare vid sådan beskickning eller av lönat konsulat eller lönad konsul eller av internationell organisation eller personer knutna till organisation.

² Förutvarande 27 § upphävd genom 1973:994.

Bilaga 1 till lagen (1957:262) om allmän energiskatt*Nuvarande lydelse*

Förteckning över vissa bränslen för vilka allmän energiskatt skall erläggas

Tulltaxe-nummer	Bränsle	Skattesats
ur 27.01, 27.02 eller 27.04	Kolbränslen	97 kr. för ton
ur 27.10	Fotogen med tillsats som möjliggör drift av snabbgående dieselmotorer	411 kr. för m ³
ur 27.10	Motorbrännolja, eldningsolja och bunkerolja	411 kr. för m ³
	<i>Anm.</i> Skatten på oljor beräknas efter varans fakturerade volym. Kan skatten icke beräknas på sådant sätt eller sker fakturering annorledes än enligt vedertagna grunder, äger beskattningsmyndigheten fastställa grunder för beräkning av volymen.	

Föreslagen lydelse

Förteckning över vissa bränslen för vilka allmän energiskatt skall erläggas

Tulltaxe-nummer	Bränsle	Skattesats
ur 27.01, 27.02 eller 27.04	Kolbränslen	140 kr. per ton
ur 27.10	Fotogen med tillsats som möjliggör drift av snabbgående dieselmotorer	411 kr. per m ³
ur 27.10	Motorbrännolja, eldningsolja och bunkerolja	411 kr. per m ³
ur 27.11 ur 27.11 eller 38.19	Naturgas	308 kr. per 1 000 m ³
	<i>Gasol som används för</i>	
	a) motordrift	92 öre per liter
	b) framställning av stadsgas	24 kr. per ton
	c) annat ändamål än motordrift eller stadsgasframställning	70 kr. per ton
	<i>Anm.</i> Skatten på oljor beräknas efter varans fakturerade volym. Kan skatten icke beräknas på sådant sätt eller sker fakturering annorledes än enligt vedertagna grunder, äger beskattningsmyndigheten fastställa grunder för beräkning av volymen.	

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1985. Bestämmelserna i 27 § tillämpas dock inte för tid före den 1 juli 1985.

Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tid före ikraftträdandet.

3 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1973:1216) om särskild avgift för oljeprodukter och kol;

Härigenom föreskrivs att 1 och 2 §§ lagen (1973:1216) om särskild avgift för oljeprodukter och kol¹ skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §²

Särskild avgift erlägges, i den mån skatteplikt föreligger enligt lagen (1957:262) om allmän energiskatt, enligt denna lag för

Särskild avgift erlägges enligt denna lag för

1. bensin, dock inte motoralkoholer, med sex öre per liter,

1. bensin, dock inte motoralkoholer, om bensinen är avsedd för motordrift och är skattepliktig enligt lagen (1961:372) om bensinskatt, med sex öre per liter,

2. motorbrännolja och eldningsolja med etthundraarton kronor per kubikmeter,

2. motorbrännolja och eldningsolja, om oljan är skattepliktig enligt lagen (1957:262) om allmän energiskatt, med etthundraarton kronor per kubikmeter,

3. kolbränslen med tio kronor per ton.

3. kolbränslen, om dessa är skattepliktiga enligt lagen om allmän energiskatt, med tio kronor per ton.

2 §³

Lagen (1957:262) om allmän energiskatt äger i övrigt motsvarande tillämpning på avgift enligt denna lag.

Lagen (1961:372) om bensinskatt utom 2 § första–tredje styckena tillämpas i fråga om avgift på bensin och lagen (1957:262) om allmän energiskatt utom 10 § första stycket, 11–15 §§ och 25 § tillämpas i fråga om avgift på oljor och kolbränslen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1985.

¹ Lagen omtryckt 1982:451.

Senaste lydelse av lagens rubrik 1983:1103.

² Senaste lydelse 1983:1103.

³ Senaste lydelse 1983:1103.

4 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1974:992) om nedsättning av allmän energiskatt

Härigenom föreskrivs att 1, 2 och 4 §§ lagen (1974:992) om nedsättning av allmän energiskatt¹ skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §²

Skatt enligt lagen (1957:262) om allmän energiskatt utgår på elektrisk kraft och *annat* bränsle *än bensin eller motorsprit*, som användes för växthusuppvärmning vid yrkesmässig växthusodling, efter en skattesats som svarar mot 15 procent av den skattesats som enligt lagen gäller för elektrisk kraft eller för ifrågavarande bränsle.

Skatt enligt lagen (1957:262) om allmän energiskatt utgår på elektrisk kraft och bränsle, som användes för växthusuppvärmning vid yrkesmässig växthusodling, efter en skattesats som svarar mot 15 procent av den skattesats som enligt lagen gäller för elektrisk kraft eller för ifrågavarande bränsle.

2 §³

Skatt enligt lagen (1957:262) om allmän energiskatt på elektrisk kraft och *annat* bränsle *än bensin eller motorsprit* som förbrukas vid industriell tillverkning utgår med sådant belopp, att skatten *icke* överstiger tre procent av de tillverkade produkternas försäljningsvärde fritt fabrik.

Skatt enligt lagen (1957:262) om allmän energiskatt på elektrisk kraft och bränsle som förbrukas vid industriell tillverkning utgår med sådant belopp, att skatten *inte* överstiger tre procent av de tillverkade produkternas försäljningsvärde fritt fabrik.

Föreligger särskilda skäl kan regeringen för visst företag medge nedsättning utöver vad som anges i första stycket.

4 §⁴

Riksskatteverket får på ansökan medge återbetalning av energiskatt på elektrisk kraft som förbrukats i en elektrisk panna för produktion av hetvatten eller ånga under förutsättning att

1. elpannans effekt överstiger en megawatt,

Riksskatteverket får på ansökan medge återbetalning av energiskatt på elektrisk kraft som förbrukats i en elektrisk panna för produktion av *varmluft*, hetvatten eller ånga under förutsättning att

1. elpannans effekt överstiger en megawatt,

¹ Lagen omtryckt 1975:273.

² Senaste lydelse 1979:306.

³ Senaste lydelse 1975:273.

⁴ Senaste lydelse 1983:1008.

Nuvarande lydelse

2. ingen oljebaserad produktion av elektrisk kraft har förekommit inom landet av energibalansskäl under en sammanhängande period om minst fem dygn dessförinnan,

3. värmebehovet under de tider då en elektrisk panna inte utnyttjas kan tillgodoses på annat sätt,

4. mätaravläsning har gjorts i början och slutet av den period som återbetalningen avser, och

5. i fråga om inköpt kraft, särskilt avtal har träffats som innebär att leveransen kan avbrytas av leverantören när så erfordras av kraftsystemskäl.

Föreslagen lydelse

2. ingen oljebaserad produktion av elektrisk kraft har förekommit inom landet av energibalansskäl under en sammanhängande period om minst fem dygn dessförinnan,

3. värmebehovet under de tider då en elektrisk panna inte utnyttjas kan tillgodoses på annat sätt,

4. mätaravläsning har gjorts i början och slutet av den period som återbetalningen avser, och

5. i fråga om inköpt kraft, särskilt avtal har träffats som innebär att leveransen kan avbrytas av leverantören när så erfordras av kraftsystemskäl.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1985.

5 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1982:1201) om skatt på viss elektrisk kraft

Härigenom föreskrivs att 4 och 7 §§ lagen (1982:1201) om skatt på viss elektrisk kraft¹ skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Skyldighet att erlägga skatt enligt denna lag inträder när kraften *framställs*.

I deklARATION får den skattskyldige göra avdrag från den skattepliktiga kraften med för kraftverk och *år* räknat sex miljoner kilowattimmar minskat med fyrtio procent av skillnaden mellan *den skattepliktiga kraften* och sex miljoner kilowattimmar.

Föreslagen lydelse

4 §

Skyldighet att erlägga skatt enligt denna lag inträder när kraften *levereras från kraftverket*.

7 §

I deklARATION får den skattskyldige göra avdrag från den skattepliktiga kraften med för kraftverk och *kalenderår* räknat sex miljoner kilowattimmar minskat med fyrtio procent av skillnaden mellan *medelårsproduktionen av skattepliktig kraft* och sex miljoner kilowattimmar. *Avdraget fastställs vid ingången av kalenderåret*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1985.

¹ Lagen omtryckt 1984: 163.

FINANSDEPARTEMENTET

Utdrag
PROTOKOLL
vid regeringssammanträde
1984-10-18

Närvarande: statsministern Palme, ordförande, och statsråden I. Carlsson, Feldt, Sigurdson, Gustafsson, Leijon, Hjelm-Wallén, Peterson, Andersson, Boström, Bodström, Göransson, Gradin, Dahl, R. Carlsson, Holmberg, Wickbom

Föredragande: statsrådet Feldt

Proposition om ändringar i energibeskattningen

1 Inledning

I prop. 1983/84:28 om beskattningen av energi aviserades förslag till vissa ändringar i energibeskattningen, bl.a. att skatt skulle införas på naturgas och på gasol som används för annat ändamål än motordrift samt att skatten på kolbränslen skulle höjas. Jag avser nu att ta upp dessa och vissa andra med energibeskattningen sammanhängande frågor som aktualiserats i annat sammanhang. Förslagen har utformats i samråd med statsrådet Dahl.

2 Föredragandens överväganden och förslag

2.1 Beskattningen av naturgas och gasol

Mitt förslag: Skatt införs på naturgas och sådan gasol som används för andra ändamål än motordrift. Skatten på naturgas skall utgå med 308 kr. per 1 000 m³ och på gasol, som används för annat än framställning av stadsgas och motordrift, med 70 kr. per ton. Gasol som används för framställning av stadsgas föreslås bli beskattad med 24 kr. per ton. Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 1985. Skattenivån på den gasol som används för motordrift föreslås vara oförändrad.

Sammanfattning av skälen för mitt förslag: Enligt de av riksdagen under hösten 1983 godkända riktlinjerna för den framtida energiskattepolitiken (prop. 1983/84:28 SkU 9, rskr 97) bör skatten på naturgas per energienhet

vara tre fjärdedelar av skatten på olja, vilket motsvarar 308 kr. per 1000 m³. Skatten bör också av neutralitets-skäl omfatta all gasol. Gasol, som är en petroleumprodukt, är från energi- och miljöpolitiska utgångspunkter inte bättre än naturgas. Även skatten på gasol bör därför på sikt per energienhet vara tre fjärdedelar av skatten på olja, vilket motsvarar 370 kr. per ton. I en första etapp bör skatten endast höjas till 70 kr. per ton. Den gasol som används för stadsgasframställning bör dock inte beskattas med mer än 24 kr. per ton.

Skälen för mitt förslag: I prop. 1983/84:28 om beskattningen av energi förordades att en skatt skulle införas på naturgas med 308 kr. per 1000 m³ och aviserades ett förslag om en skatt på all gasol.

Enligt nu gällande bestämmelser beskattas endast den gas som används för motordrift. Gasen, betecknad gasol, definieras i lagen (1961:372) om bensinskatt som en vara som helt eller till huvudsaklig del består av petroleumgaser eller andra gasformiga kolväten och som har kondenserats till vätska. I tulltaxan finns den beskattade gasen under tulltaxenummer 27.11 eller 38.19 och består i huvudsak av propan eller butan. Beskattning av den för motordrift avsedda gasolen infördes 1964 för att också de som använde gasol i stället för bensen eller motorbrännolja skulle bära sin del av vägkostnadsansvaret. Skatt på gasol utgår både enligt lagen om bensinskatt och lagen (1957:262) om allmän energiskatt med sammanlagt 92 öre per liter.

Gasol och andra gasformiga kolväten som används för annat ändamål än motordrift är således f.n. i realiteten undantagna från både energi- och bensinskatt. För den gasol som säljs i s.k. butiksförpackningar utgår dock skatt enligt lagen (1968:430) om mervärdeskatt.

Det finns enligt min mening och som också framgått av tidigare riksdagsbehandling starka skäl som talar för att i princip all energiförbrukning bör beskattas om inte särskilda skäl talar för att viss energi eller energianvändning bör undantas. Detta gäller bl.a. inhemska fasta bränslen, som, i enlighet med vad som har beslutats tidigare, även fortsättningsvis bör vara fria från energiskatt. Några sådana särskilda skäl föreligger inte för gasol. I och med att gasolen, som är en petroleumprodukt, fått en allt större användning inom t.ex. industrin och därmed konkurrerar med olja och även kol och el är det naturligt att energibeskattningen bör utvidgas till att också omfatta gasol.

Med hänsyn till vad som nu har framhållits bör den generella energibeskattningen utvidgas till att omfatta också skatt på naturgas och gasol. Med gasol bör även fortsättningsvis avses de varor som i dag är beskattade och som återfinns i tulltaxan under nr 27.11 eller 38.19, i praktiken propan eller butan eller en blandning av dessa. Den gasol som skall beskattas sammanfattas utanför Sverige under begreppet LPG (Liquefied Petroleum Gases). Utanför det skattepliktiga området faller all inhemskt producerad metan,

inte bara från t.ex. torvmossar, reningsverk och avfallsanläggningar utan också den metan som på syntetisk väg framställs t. ex. i den petrokemiska industrin. Den gasol som säljs i s.k. butiksförpackningar bör också fortsättningsvis vara undantagen från energiskatt men belastas med mervärdeskatt.

Stadsgasframställningen belastas f.n. med skatt endast i den mån lättbensin använts för framställningen och då efter skattesatsen 1,6 öre per liter bensin. F.n. framställs stadsgas på fem platser. I flera fall är nedläggning redan beslutad. I de andra fallen övervägs nedläggning. Med hänsyn härtill har regeringen i en lagrådsremiss den 13 september 1984 med förslag till lag om beredskapslagring av olja och kol – som innebär en ökad beredskapslagring – förordat oförändrade regler för beredskapslagring gällande stadsgasverk. I fråga om energiskatten bör också, under de närmaste åren, oförändrat gälla att stadsgasen är skattefri och att den lättbensin som används blir beskattad med 1,6 öre per liter. För den gasol som används för stadsgasframställning bör skatten per energienhet vara lika stor som för lättbensin. Detta motsvarar en skatt på gasol med 24 kr. per ton.

Som framhållits i den tidigare nämnda propositionen bör skatten på naturgas utgå med 308 kr. per 1 000 m³. Skatten på gasol som används för stadsgasframställning bör som nyss framgått vara 24 kr. per ton och skatten på den gasol som används för motordrift oförändrat vara 92 öre per liter. Skatten på övrig gasol bör relateras till skatten på naturgas, dvs. per energienhet motsvara tre fjärdedelar av skatten på olja. Med hänsyn till energiinnehållet skulle skatten då bestämmas till ca 370 kr. per ton. Inledningsvis bör dock skatten inte utgå med mer än 70 kr. per ton för att successivt höjas till i nivå med skatten på naturgas. Jag avser att återkomma nästa år med förslag till ny höjning av skatten på denna gasol.

Lagtekniskt bör all beskattning av gasol och naturgas regleras i lagen om allmän energiskatt. Samtidigt bör all beskattning av bensin och motoralkoholer ske enligt lagen om bensinskatt. I dag utgår för bensin både bensinskatt och energiskatt. Bensinskatten för bensin bör därför höjas med samma belopp som den samtidigt slopade energiskatten på bensin. I och med att gaserna skall beskattas enligt energiskattelagen kommer automatiskt alla förfaranderegler som nu gäller kolbränslen och eldningsolja att bli tillämpliga även på gas. Detta gäller också de avdragsregler som återfinns i energiskattelagen. För att underlätta tillämpningen bör vidare föreskrivas, i likhet med vad som gäller för elkraft, att den för vars räkning skattepliktig naturgas införs skall anses som producent av gasen och att transport- och omformningsförluster inte skall beskattas.

Det är naturligt att skatten på motorgasol är relaterad till skatten på bensin och därmed väsentligt högre än som föreslås gälla annan gasol. Detta innebär, förutom att olika skattesatser måste införas, också att det i energiskattelagen bör föreskrivas en skattskyldighet för den som inköpt

gasol för annat ändamål än motordrift men som använder gasolen för motordrift. Detta innebär givetvis en praktisk komplikation. Med hänsyn till det ringa antalet gasoldrivna fordon torde dessa svårigheter med en olika beskattning av samma vara dock inte bli alltför omfattande. Skulle problemen bli stora får emellertid övervägas att dessa fordon beläggs med kilometerskatt. F.n. slutförs ett utredningsarbete om kilometerskattesystemet inom vägtrafikskatteutredningen (B 1977:05). I samband med behandlingen av de förslag som utredningen lägger fram får de gasoldrivna fordons framtida beskattning också övervägas.

Förutom i bensin- och energiskattelagen bör ändringar göras i lagen (1974:992) om nedsättning av allmän energiskatt och i lagen (1973:1216) om särskild avgift för oljeprodukter och kol. I sistnämnda lag bör uttryckligen anges att avgift på bensin endast utgår då bensinen är avsedd för motordrift. I annat fall skulle stadsgasproduktionen belastas med avgift.

De nu förordade ändringarna bör träda i kraft så snart som möjligt. Detta kan lämpligen ske den 1 januari 1985.

2.2 Beskattningen av kol

2.2.1 Skattens nivå

Mitt förslag: Skatten på kolbränslen skall fr.o.m. den 1 januari 1985 utgå med 140 kr. per ton.

Skälen för mitt förslag: I prop. 1983/84:28 om beskattningen av energi angavs som en riktlinje att skatten på kolbränslen skulle höjas i etapper tills skatten per energienhet var ca hälften av skatten på olja. Energiinnehållet i ett ton kol är ca två tredjedelar av energiinnehållet i en m³ olja. En energineutral beskattning skulle motsvara en skatt på kol på ca 275 kr. per ton eftersom skatten på olja f.n. är 411 kr. per m³. I enlighet med det angivna uttalandet bör skatten på kolbränslen höjas från 97 till 140 kr. per ton den 1 januari 1985.

2.2.2 Undantag från skatt

Mitt förslag: Avdrag skall medges för allt kol som behövs för den metallurgiska processen även om en del av kolet omvandlas till gas och värme som kan tillvaratas för t.ex. uppvärmning.

Skälen för mitt förslag: I prop. 1983/84:28 föreslogs att kol som används i metallurgiska processer skulle undantas från beskattningen genom en utökad avdragsrätt. Som skäl för förslaget åberopades att skatten vid denna användning av kol saknade styreffekt eftersom kolet inte kunde ersättas med andra råvaror. Förslaget godtog av riksdagen.

I en skrivelse till regeringen har Svenskt Stål AB SSAB framhållit att den med ändringen åsyftade verkan inte har uppnåtts. Trots ändringen beräknas skatten för SSAB, enligt skrivelsen, stiga med 20 milj. kr. för år 1984 och 27 milj. kr. för år 1985. Detta under förutsättning att företaget inte skulle få någon nedsättning av energiskatten för angivna år. Skälet till denna kostnadsändring anges vara att riksskatteverket (RSV) ansett att begreppet metallurgiska processer avser den del av verksamheten inom järn- och stålindustrin som börjar med sintertillverkning och slutar med göt, ämnen eller gjutgods. Enligt RSV:s föreskrifter (RSFS 1984:24) gäller vidare att den gas som uppkommer som en biprodukt, och som inte nyttiggörs i den metallurgiska processen, blir belastad med skatt genom att avdrag inte erhålls för det kol som åtgår för gasproduktionen.

För att denna biprodukt inte skall bli beskattad bör avdragsbestämmelsen i energiskattelagen ändras så att avdrag medges för allt kolbränsle som erfordras för den metallurgiska processen oavsett om det som en biprodukt uppstår gas och värme som kan användas på annat sätt än i den metallurgiska processen. Avdraget får dock inte omfatta större kvantitet än den för den metallurgiska processen maximalt erforderliga mängden kol. För överskjutande mängd kol bör avdrag inte medges.

2.3 Nedsättning av viss energiskatt

I lagen (1974:992) om nedsättning av allmän energiskatt finns bestämmelser om återbetalning av energiskatt på elektrisk kraft som förbrukats i s.k. avkopplingsbara elpannor. Syftet med återbetalningen har varit att åstadkomma en samhällsekonomiskt och energipolitiskt riktig användning av vatten- och kärnkraften. Som förutsättning för återbetalningen gäller bl.a. att den elektriska pannan skall producera hetvatten eller ånga. Under senare tid har för bl.a. torkningsändamål introducerats elektriska pannor för produktion av varmluft. Med den nuvarande lydelsen av lagen kommer sådana pannor att få drivas med beskattad elkraft även om övriga i lagen angivna villkor är uppfyllda. Energiåtgången för sådan framställning är lägre än för framställning av ånga eller hetvatten. Även en sådan användning bör få ske skattefritt om de andra förutsättningarna är uppfyllda. Bestämmelsen i 4 § lagen om nedsättning av allmän energiskatt bör ändras i enlighet härmed.

2.4 Skatt på bensin och olja till utländska beskickningar m.m.

Mitt förslag: Den nu tillämpade ordningen för skattefrihet för diplomaters m.fl. inköp av bensin och eldningsolja ersätts med ett system med återbetalning i efterhand av den skatt och avgift som ingått i priset på bensin och andra bränslen. Inga kvantitetsbegränsningar föreslås införda nu.

Sammanfattning av skälen för mitt förslag: Det nuvarande förfarandet för att diplomaters inköp av bensin och eldningsolja skall bli skattefria bygger på gammal hävd. Förfarandet är inte lagreglerat och synes enligt en av RSV gjord kontroll i viss mån ha missbrukats.

Ett nytt författningsreglerat system bör därför införas. Erfarenheterna från det system som gäller för återbetalning av mervärdeskatt till diplomater är goda. Detta system bör därför också införas för att åstadkomma skattefrihet för diplomaternas inköp av bensin och andra bränslen. Det hittills uppmärksammade missbruket synes inte vara av en sådan omfattning att några bestämda kvantitetsbegränsningar nu är nödvändiga.

Skälen för mitt förslag: Sedan lång tid tillbaka har diplomatiska företrädare och lönade konsulter jämte vissa av deras familjemedlemmar kunnat köpa bensin och eldningsolja inom landet utan skatt och avgift. Skatte- och avgiftsfriheten har uppnåtts genom att den utländska beskickningen hos utrikesdepartementet (UD) anhållit om s.k. tullfrihet för viss mängd bensin och eldningsolja. UD har bedömt rimligheten av begärd kvantitet och därefter återlämnat ett exemplar av ansökningen med uppgift om godkänd kvantitet till beskickningen. Ansökningen har därefter av beskickningen överlämnats till ett oljebolag. Betalningen för inköpt bensin m.m. har skett med hjälp av kreditkort som utfärdats av oljebolagen. Oljebolagen, som är registrerade som skattskyldiga, har i sina deklarationer gjort avdrag för de inköpta bränslekvantiteterna. På detta sätt har all skatte- och avgiftsbelastning eliminerats.

I skrivelse till regeringen har RSV anfört kritik mot det nuvarande systemet. Kritiken går framför allt ut på att nuvarande förfarande saknar stöd i lag och att skattefriheten sträcker sig längre än vad som följer av Wienkonventionerna. Vid kontroller som gjorts hos oljebolagen har vissa differenser i beviljade och avdragna kvantiteter uppmärksamats. Dessutom ifrågasätts om inte också ett visst annat missbruk förekommit.

RSV har föreslagit vissa lagstiftningsåtgärder och förordat ett system med återbetalning i efterhand av den skatt som utgått på inköpen. En motsvarande ordning gäller f.n. i fråga om mervärdeskatten. RSV anser att denna bör kunna tjäna som förebild.

För egen del får jag anföra följande. Det nuvarande systemet kan missbrukas. Det torde också vara så att ett visst missbruk har skett. Wienkonventionerna som reglerar beskicknings- och konsulatspersonalens rättsförhållanden ställer inga krav på skattefrihet på detta område. Det kan därför ifrågasättas om man inte helt borde slopa denna skattefrihet. Mot ett sådant synsätt talar emellertid att Sverige sedan lång tid tillbaka faktiskt medgett diplomatiska företrädare skatte- och avgiftsfrihet för bensin och eldningsolja och att andra stater i stor utsträckning medger motsvarande frihet. En slopad skattefrihet för bensin skulle också innebära att kilometerskatt borde tas ut på diplomaternas brännoljafordon. Med hän-

syn till det särskilda avstämplings- och uppbördsförfarande som krävs i kilometerskattesystemet, och som förutsätter en aktiv medverkan från de skattskyldigas sida, kan denna skatteform möjligen ge speciella svårigheter för diplomatisk personal.

Mot bakgrund av vad jag anfört anser jag att skatte- och avgiftsfriheten inte bör slopas. Den bör få en författningsmässig reglering. För att motverka missbruk bör ett system liknande det som gäller för återbetalning av mervärdeskatt införas också för återbetalning av skatt och avgift på bensin och eldningsolja. Genom de alltmer höjda priserna och skatterna på bensin och eldningsolja utsätts emellertid det nuvarande systemet för allt kraftigare påfrestningar och en revidering av systemet är därför nödvändig även av detta skäl. Erfarenheterna av mervärdeskattesystemet som varit i kraft sedan år 1973 är goda. I likhet med vad som gäller för mervärdeskatten bör den krets som skall omfattas av återbetalningen vara dels utländsk beskickning och lönat konsulat, dels diplomatiska företrädare vid beskickningen och lönad konsul vid det utländska konsulatet i Sverige. Möjlighet bör i likhet med vad som gäller för mervärdeskatten också finnas för de internationella organisationer som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall att få åtnjuta denna förmån.

En rambestämmelse med nu angiven innebörd bör införas i lagen om bensinskatt och lagen om allmän energiskatt. Med stöd av en sådan bestämmelse bör regeringen på samma sätt som gäller för återbetalning av mervärdeskatt kunna fastställa vissa administrativa förutsättningar för återbetalningen. Detta gäller ansökningstider, vilka handlingar som skall bifogas etc. I detta sammanhang bör dock inte föreskrivas någon maximal volymgräns för återbetalningen. I likhet med vad som gäller i flertalet länder leder själva förfarandet till en viss restriktivitet. I den mån det skulle visa sig att systemet missbrukas bör övervägas att införa maximala kvantiteter per person och år för vilka återbetalning medges.

Det föreslagna systemet bör i övrigt hanteras på samma sätt som nu gäller för mervärdeskatten och skötas av RSV. UD bör för varje ansökan intyga att den som ansöker om återbetalning tillhör den återbetalningsberättigade kretsen av diplomatiska företrädare. Det nya systemet med återbetalning bör, för att bereda RSV erforderlig förberedelse tid, inte träda i kraft förrän den 1 juli 1985.

2.5 Skatt på viss elektrisk kraft

Genom lagen (1982:1201) om skatt på viss elektrisk kraft infördes den 1 januari 1983 en särskild skatt på elektrisk kraft som produceras i vissa vattenkraftverk (vattenkraftsskatt). Skatt utgår endast om den installerade generatoreffekten är mer än 1 500 kilowatt. Skatten är två öre per kWh om kraftverket har tagits i drift före år 1973 och 1 öre per kWh om kraftverket har tagits i drift mellan åren 1973 och 1977. För vattenkraft som produceras

i nyare anläggningar utgår ingen vattenkraftsskatt. Skyldighet att erlägga skatt inträder när kraften framställs. I deklarationen får avdrag göras för varje kraftverk och år med sex miljoner kilowattimmar minskat med 40 % av skillnaden mellan skattepliktig kvantitet och sex miljoner kilowattimmar. För skatten gäller i övrigt de vanliga förfaranderegler som gäller för flertalet andra punktskatter. I skrivelse till regeringen har RSV föreslagit vissa ändringar av skatten.

Mitt förslag: Vattenkraftsskatt skall fortsättningsvis utgå för nettoproduktionen (levererad kraft) och inte för bruttoproduktionen (framställd kraft). Det nuvarande preliminära avdraget för vissa mindre produktionsanläggningar ersätts med ett i förväg fastställt avdrag, som inte i efterhand behöver korrigeras.

Skälen för mitt förslag: För flertalet punktskatter gäller att skattskyldighet inträder vid leveransen av en vara. Detta innebär också, eftersom redovisningsskyldigheten är knuten till affärsbokföringen, en identitet mellan debiterat belopp och de belopp som skall inlevereras till staten. För vattenkraftsskatten bestämdes dock vid införandet att skattskyldigheten skulle inträda redan då kraften framställdes. Detta innebär att det är hela produktionen som beskattas, dvs. även kraftverkens egen förbrukning beskattas. RSV har i skrivelsen framhållit att de skattskyldigas redovisning och skattekontrollen skulle underlättas väsentligt om debiteringsmätningen (levererad kraft) lades till grund för beskattningen. Dessutom skulle på det sättet uppnås en väsentligt förbättrad uppmätning av kraften. Även om ändringen innebär ett visst skattebortfall, som av RSV uppskattas till mindre än 10 milj. kr., bör reglerna ändras så att nettoproduktionen beskattas. Uppmätningen bör ske i utmatningspunkten för varje enskilt kraftverk.

Vid riksdagsbehandlingen av förslaget om en vattenkraftsskatt tillkom förutom regler som undantog de mindre kraftverken även ett bottenavdrag. I deklaration får avdrag göras för varje kraftverk och år med 6 miljoner kilowattimmar minskat med 40 % av skillnaden mellan den skattepliktiga kraften och sex miljoner kilowattimmar. Regeln innebär, eftersom en deklaration skall lämnas för varje kalendermånad, att det månadsvisa avdraget får baseras på preliminära värden och slutligt regleras efter kalenderårets utgång. RSV har framhållit att beräkningsmetoden är onödigt komplicerad. Årsavstämningen bör kunna undvaras. F.n. beräknas det månadsvisa avdraget med utgångspunkt i medelårsproduktionen i kraftverket. Med medelårsproduktion avses den vid kraftverket i medeltal producerade kraften under den senaste treårsperioden. Genom att relatera avdraget till de tre senaste årens produktion bör avdraget inför varje nytt år kunna bestämmas till det beräknade värdet. RSV har framhållit att det synes helt onödigt att i efterhand justera detta värde. Jag delar RSV:s

uppfattning och förordar att förslaget genomförs. Avdraget bör fördelas på årets tolv månader men inte överstiga den för månaden skattepliktiga kraften.

Den nu föreslagna ändringen innebär också att deklarationerna för de allra minsta företagen blir enklare. Den i förarbetena till lagen angivna riktpunkten för årsredovisning - företag vars skattepliktiga produktion understiger 10 miljoner kilowattimmar - har inte särskilt reglerats i lagstiftningen. För samtliga punktskatter gäller från den 1 juli 1984 enligt förordningen (1984:247) om punktskatter och prisregleringsavgifter att årsredovisning får medges om skatten för år understiger 10 000 kr. Förväntas skatten uppgå till mer än 10 000 kr. men högst 20 000 kr. per år får RSV medge halvårsredovisning. De angivna riktlinjerna var ursprungligen motiverade av avdragsbestämmelserna. Med hänsyn till den nu föreslagna förenklingen och då det är rimligt att det för vattenkraftsskatten gäller samma regler som för övriga punktskatter bör särregler om redovisningstider som baseras på produktionsmängder inte införas i lagen.

2.6 Inkomstberäkning

De nu föreslagna ändringarna beräknas sammantaget för innevarande budgetår innebära en inkomstförstärkning på statsbudgeten om ca 50 milj. kr. Effekten på budgetåret 1985/86 beräknar jag kommer att uppgå till ca 170 milj. kr.

3 Lagrådets hörande

Med hänsyn till den enkla beskaffenheten av de lagstiftningsåtgärder som jag föreslår anser jag att lagrådets hörande skulle sakna betydelse. Något yttrande från lagrådet bör därför inte inhämtas.

4 Hemställan

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen föreslår riksdagen

att antaga inom finansdepartementet upprättade förslag till

1. lag om ändring i lagen (1961:372) om bensinskatt,
2. lag om ändring i lagen (1957:262) om allmän energiskatt,
3. lag om ändring i lagen (1973:1216) om särskild avgift för oljeprodukter och kol,
4. lag om ändring i lagen (1974:992) om nedsättning av allmän energiskatt,
5. lag om ändring i lagen (1982:1201) om skatt på viss elektrisk kraft.

5 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att antaga de förslag som föredraganden har lagt fram.

